

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA IV. broj 244 9. listopada 2016.

28. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

MISAO IZ EVANĐELJA

USTANI! IDI! TVOJA TE VJERA SPASILA!

Dok je Isus putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko i zavape: »Isuse, Učitelju, smiluj nam se!« Kad ih Isus ugleda, reče im: »Idite, pokažite se svećenicima!« I dok su išli, očistiše se. Jedan od njih, vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac. Nato Isus primijeti: »Zar se ne očistiše deseterica? A gdje su ona deveterica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?«

A njemu reče: »Ustani! Idi!
Tvoja te vjera spasila!«

Lk 17, 11-19

GUBAVCI SE ČISTE

Isuse, samo se jedan, i to tuđinac, našao da ti zahvali za ozdravljenje od gube. Samo jedan Samaritanac. A bilo ih je deset koji su k tebi došli iz krajnje bijede i nevolje. I ja se mogu prepoznati u ovoj devetorici koji nisu smatrali potrebnim da se vrate i da ti zahvale. I meni si darovao život, a katkad ti prigovaram na tom daru; obdario si

me roditeljima, a katkad ti prebacujem što mi nisi dao neke bolje roditelje; darovao si mi svijet u kojem živim, a ja mislim da je to mjesto kazne i prokletstva. Daješ mi život i zdravlje, a ja prigovaram na sitnicama za koje mislim da mi nedostaju.

Ne znam zahvaljivati. Ne znam ti reći hvala

za sve što mi neprestano daješ. Ne znam ti reći hvala za svaki dan, za sunce i ljude, za prijatelje i roditelje, za braću. Ne znam ti reći hvala za zrak što dišem i za to što ova zemlja rađa plodovima od kojih se svakodnevno hranim. Ne znam ti reći hvala što sam u mogućnosti da pristojno živim i da od svojega dijelim s onima koji su

potrebni kruha i riječi. Ne znam ti reći hvala što nisam gubav i što je to tvoj dar, a ne moja zasluga ili pravo. I ja mislim, poput ovih devet gubavaca, da si ti dužan meni dati zdravlje i blagostanje, da ja na to imam pravo i da bi ti bio jako loš i nepravedan prema meni kad mi to ne bi dao. I meni se čini katkada da ti zapravo nemam za što zahvaljivati, budući da

ti to sve meni duguješ. I ja često zaboravljam da je sve što jesam i što imam tvoj dar, zna k tvoje velike dobrote i ljubavi. Zaboravljam da je svekoliki tvoj odnos prema meni ljubav, milosrđe, dobrota.

Zaboravljam da je milosrđe, za kojim su i ovi gubavci vapili, dar tvojeg Srca i dobrote, a ne

nešto što bih smio zahtijevati kao svoje pravo.

Zato Isuse, nauči me da budem zahvalan. Osjećam da je zahvalnost istinski čin vjere. Zahvalnost je izraz srca koje osjeća i vjeruje da živi isključivo od tvoje dobrote i ljubavi. Zahvalnost je znak vjere u tvoju neizrecivu dobrotu i tvoju spasiteljsku

Ljubav. Želim ti vjerovati, Isuse. I želim da moj život postane pjesma zahvalnica za život i zdravlje, za vjeru i molitvu, za Crkvu, za sakramente, za blagoslov i milosti kojima neprestano krijepiš i hrabriš moj život. Hvala ti, Isuse, za sve što mi neprestano daješ. Neka ti je danas moja hvala i za sve ono za što ti još nikada nisam zahvalio. Vratit ću se, Isuse i zahvalit ću ti i danas u nedjeljnoj euharistiji. Hvala ti, jer je dostojno i pravedno zahvaljivati tebi uvijek i na svakom mjestu.

fra Zvezdan

SVETA TEREZIJA AVILSKA

Rodila se 28. ožujka 1515. u Avili, glavnom gradu istoimene pokrajine u Staroj Kastiliji. Roditelji su joj bili Don Alonso Sánchez de Cepeda i Doña Beatriz de Ahumada, koji su osim nje imali još jedanaestero djece. Od tri djevojčice samo se Terezija odlučila za redovnički stalež. Sama odluka da stupi u samostan karmelićanki od Utjelovljenja u Avili, nije bila laka ni za nju, ali ni za njenu okolinu u kojoj je bila obljubljen. Prvu godinu redovništva nastojala je oko savršenosti tako odlučno da se živčano i tjelesno brzo dokrajčila. Upala je u stanje sveopće anemije, a zatim je kroz četiri dana bila posve ukočena. Svima je izgledalo da će umrijeti i već su sve pripremili za sprovod. No, ona se najedanput probudila iz svoga mrtvila i

ukočenosti te sama otklonila posvećeni vosak, kojim su joj po tadašnjem običaju bili već zalijevali očne kapke.

Radi obnove Karmela Terezija je krstarila cijelom Španjolskom. Nije više bilo poteškoće i zaprijeke koja bi je zaustavila. Tada je počela pisati svoja glavna književna djela: "Moj život", "Put savršenosti", "Zamak duše", "Osnući", kao i nebrojena pisma, te svjedočanstva uzvišene mistične lirike.

Umrla je u noći s 14. na 15. listopada 1582., upravo kada je stupila na snagu gregorijanska reforma kalendara. Papa Pavao VI. proglasio ju je 27. rujna 1970. prvom od žena naučiteljicom Crkve. Engleski povjesničar Macaulay u jednom svom eseju nazvao je sv. Tereziju Avilsku "srcem katoličke reforme", a Gisbert Kranz misli da ona pripada čovječanstvu, što znači da je zajednička svojina cijelog čovječanstva. Spomendan joj je 15. listopada, a zaštitnica je, između ostalog, Španjolske, grada Požege, bolesnika, izrađivača čipke. Tijelo joj je ostalo neraspadnuto.

ZAHVALNOST

Svaki čovjek kad se nalazi u stanju teškoća i kriza (kad je "gubav") osjeća potrebu drugih ljudi i Boga. Tada su mu drugi potrebni. Tada smo sposobni vapiti i moliti, tražiti sebi spasenje. U nevoljama i mukama ljudi su svjesni da su ljudi, krhki i lomljivi, ovisni i potrebni drugih. U takvim stanjima čovjek je vjernik Boga i zajedničar. Iskustvo ljudske ograničenosti je iskustvo bitne vezanosti i potrebe drugoga. Sva su ova ponašanja "normalna".

Tako se obično događa kod svih ljudi. Ipak ima i druga strana iste stvarnosti na koju se vrlo različito reagira. Kad budemo uslišani, kad nam je zahtjev ispunjen, kao da nam drugi više nije potreban. Niti bližnji niti Bog. Tada se očituje naša nutrina, naš prikriveni egoizam. Zaboravljamo vrlo lagano svoje dobročinitelje i sve s kojima smo dijelili život. Sve zaboravljamo i ponašamo se kao "neovisni bogovi". Isto tako uočavamo da su neki ljudi religiozni kad su u nevoljama, ali čim iziđu iz njih kao da zaboravljaju Boga, kao da nisu religiozni.

Čovjek je biće dobrote (slika Božja) što izražava kroz darivanje i zahvaljivanje. Isus nas na to poziva i sam nas daruje. On je sam Božji dar čovječanstvu. Bog je onaj koji nam se trajno daruje. On nam je darovao život i ljubav.

Marijan Jurčević, OP

TJEDNI KALENDAR

P 10 Franjo B.; Darija; Danijel
U 11 Sv. Ivan XXIII. Papa;
S 12 Serafin; Maks; Bruno
Č 13 Eduard; Srećko; Teofil
P 14 Kalist; Divna; Krasna;
S 15 Sv. Terezija Avilska;
N 16 29. NED. U GOD.; Marija

Pouzdamo se u Boga
koji nas ljubi više nego
što sami sebe ljubimo.

Sv. Terezija Avilska

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.

Ponedjeljkom nema sv. mise.